

Display 2025

Závěrečná zpráva

termín a místo konání projektu

1.1. - 31.12.2025

telefon

+420732703207

web

www.display.cz

vstup

zdarma

adresa

Dittrichova 9/337, Praha 2, 120 00

e-mail

info@display.cz

otevírací doba

středa–neděle, 12–18 hodin

**realizační plán,
časový harmonogram projektu**

viz detailní popis projektu

PERSONÁLNÍ ZAJIŠTĚNÍ

kurátoři/

kurátorky

projektu

Zbyněk Baladrán

Jiří Sirůček

produkční zastřešení a provoz

Alena Brošková

Marie

Neumannová

technická produkce

Venuše Al Ali Tesner

public relations

Zuzana Markéta Macková

**grafický design a vizuální
identita**

Jan Novák, Jiří Macků

cílové skupiny

- ☐ široká odborná i laická veřejnost, zajímající se o události a dění v rozšířeném poli současného umění
- ☐ odborné umělecké publikum; umělci a umělkyně, kurátoři a kurátorky, teoretici a teoretičky umění, kulturní manažeři a manažerky a další kulturní producenti a producentky
- ☐ odborné publikum ze spřízněných oborů - humanitních věd, společenských věd, ekonomie aj.
- ☐ studenti a studentky středních a vysokých škol
- ☐ komunity, lidé bez samozřejmého přístupu ke kultuře, zájmové a aktivistické skupiny

počet výstav

7 vlastních

0 převzatých

0 uvedených mimo vlastní prostory

2 vytvořených ve spolupráci s jinou institucí

velikost výstavních prostor

350 m²

ZPRÁVA O PROJEKTU

O Display - sdružení pro výzkum a kolektivní praxi

Display – sdružení pro výzkum a kolektivní praxi je platformou aktivní v širším poli současného umění. Zajímá nás, jak můžeme skrze umělecký a jemu blízký výzkum přispět k pochopení složitostí světa, jednání aktérů/aktérek v něm a jejich vzájemným interakcím. Sami sebe vidíme jako výzkumníky a organizátory a naším přáním je hledat alternativy společenského soužití a možností spolupráce.

Fyzický a virtuální prostor, jenž vytváříme, je prostorem pro interakci rozdílných pozic prostřednictvím umění. Tváří v tvář globálním procesům a společenským posunům, které viditelně, nebo skrytě mění podmínky lidských životů na zemi a jejich vzájemné vztahy, považujeme za nutné hledat nové formy aktivit a komunikace.

Display již dvacet tři let přináší kvalitní program postavený na prezentaci mezinárodních projektů a aktuálních kritických a emancipačních myšlenkových i uměleckých trendů, které právě rezonují ve společnosti. Display dlouhodobě propojuje různé komunity, typy vědění a praxí na území České republiky i za jejími hranicemi a přispívá tak ke kultivaci intelektuálního a uměleckého prostředí. Prostřednictvím interdisciplinárního přístupu se pokouší nacházet nové metodologie a způsoby výstavní i další diskurzivní praxe a snaží se zkoumat a posouvat hranice pole umění.

Výstavní program a doprovodné aktivity k výstavám 2025

Program roku 2025 byl zahájen v zimním období výstavou LEKCE Z REALIZMU, sólovým projektem Alexeje Klyuykova, který shrnoval jeho dlouhodobé uvažování o realismu jako umělecké strategii a o možnostech pravdivého zobrazování skutečnosti v současnosti. Výstava reflektovala historickou mnohoznačnost pojmu realismus a zároveň představila autorovu osobní pozici vůči postmodernímu umění a společenské funkci umění. V březnu byl uveden projekt WE LOVE SHOOTING, divadelní inscenace zabývající se problematikou obchodu se zbraněmi a jeho ekonomickými, politickými i etickými souvislostmi. Inscenace nabídla kritický pohled na globální zbrojní průmysl prostřednictvím participativní formy, která diváctvo vtahovala do modelové situace obchodování se

„zbraněmi a mírem“. Následovala skupinová výstava MIMO VIDĚNÍ: NELIDSKÁ GESTA KAMERY, která se věnovala nelidským formám vidění a autonomii technologických obrazů. Výstava zkoumala kamery a snímací procesy odpoutané od lidské kontroly a narušovala antropocentrické pojetí médií a vizuality. Další výstava GRAVITY OF THE USELESS se zaměřila na excesy, odpad a vedlejší produkty globálních technologických infrastruktur. Prostřednictvím děl více autorů mapovala vztah mezi neustálým růstem, energetickým přebytkem a nevyhnutelným rozkladem technologických systémů. Na podzim proběhla video výstava FICTIONING PALESTINE (We Love Shooting), která zkoumala možnosti fikce jako nástroje politické paměti a imaginace Palestiny. Představená filmová díla pracovala na pomezí dokumentu a fikce a otevírala prostor pro zobrazení nepřístupných míst, nezdokumentovaných dějin a možných budoucností. Další výstava

DĚJINY NÁS NESPASÍ se věnovala způsobům, jakými je v současnosti interpretována minulost československého státního socialismu. Výstava poukázala na narativní povahu historického výkladu a na roli historiček a historiků ve veřejném prostoru. Rok uzavřela výstava KOMUNÁLNÍ TELEVIZE, která se zaměřila na možnosti kolektivní akce, společného politického myšlení a alternativních forem komunikace. Prostřednictvím filmu Petera Watkinse *La Commune (Paris, 1871)* a práce Anchan/Anny Daučíkové výstava reflektovala média, protesty a kolektivní procesy jako nástroje emancipace a společného učení.

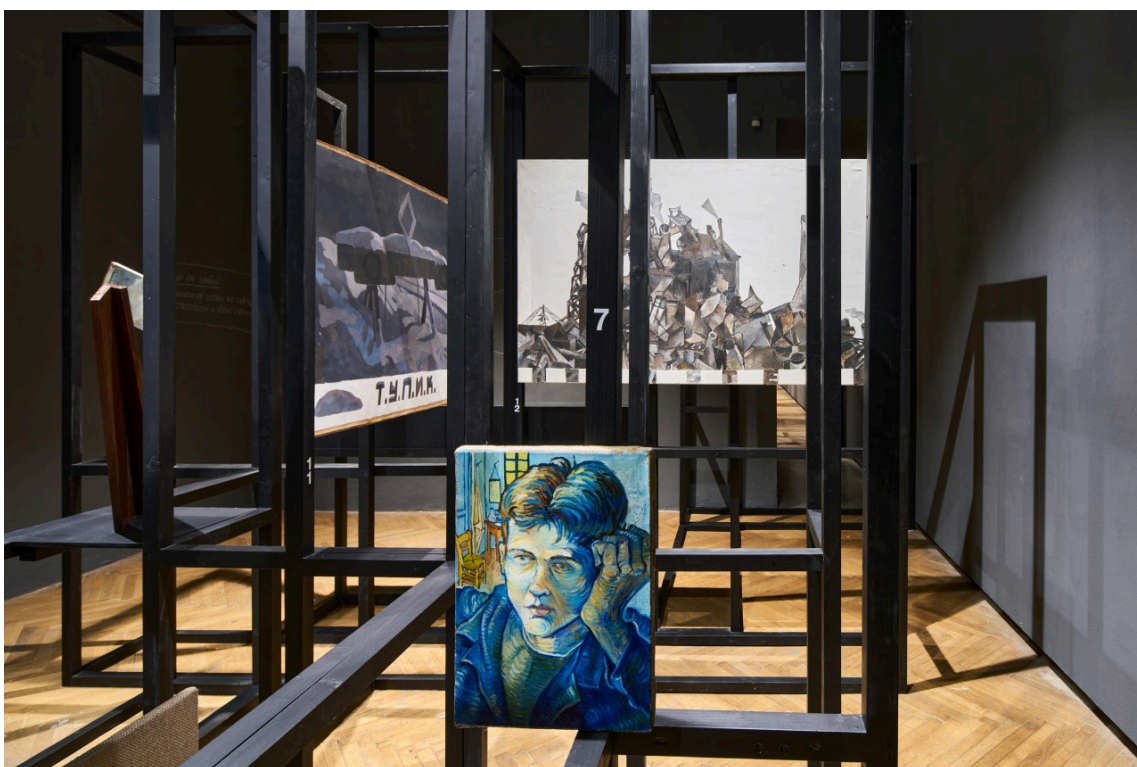
1.1 LEKCE Z REALIZMU

výstava

12.prosince 2024 - 2. března 2025

Alexey Klyuykov, Zbyněk Baladrán

Lekce z realismu Název této výstavy by po jejím shlédnutí mohl být pro někoho zavádějící. Výstava s takovou edukační výzvou v názvu zní kategoricky. Jejím cílem není dávat někomu lekce z realismu, ale naopak ukázat, že někdo takovými lekcemi prošel. Je to cesta uměleckého vývoje založeného na zakoušení pravdy skrze umění a zde Alexej Klyuykov předkládá resumé. Přesto že jeho umělecký výraz je sebevědomý, trápí ho jistě pochybnosti. Pochybnosti o smyslu umění a jeho současné společenské funkci. Otevřel tím svou práci jako případovou studii. Není to typická cesta ve smyslu jednoduché svázanosti a identifikace s uměním postmoderny jako všeabsorbujícího kánonu západního

umění, jde spíše o pokus vytyčit alternativní směřování založené na již artikulovaných univerzalismech. Umělecky je to menšinová strategie, což svádí k následujícímu zobecnění:

Adriano Pedrosa na letošním benátském bienále postavil hlavní myšlenku výstavy na tom, že jsme všichni cizinci. Na což mu Nicolas Bourriaud v recenzi pro Spike ironicky odpověděl, ano, jsme cizinci, ale na výstavě klasifikovaní po borgesovsku: itaľští emigranti, queer, ti, na které historie zapomněla, samouci, venkovské komunity, umělci z globálního Jihu atd. Chtěl tím naznačit, že taková různost na jedné straně do sebe zahrne všechny

opomíjené, ale štěpit se může donekonečna. Klyuykov by se do takové taxonomie určitě vešel. Pokud se takovému rámování pokusíme vyhnout, tedy že se v jeho případě nejedná o příslušníka minority malířských realistů, o něž společnost vlastně nestojí, tak zbývá něco jako: emancipační antikapitalistické umělecké myšlení, s plným vědomím skoro nulového potenciálu společenské změny v současnosti, ale prováděné s příkladnou věrností k sobě samému.

Co se tím realismem vlastně myslí? Na výstavě je možné vidět různé polohy, některé dokonce ironizují realismus samotný. Pochybnosti mohou jít ještě dále – jedná se vůbec o realismus? Ponoříme-li se do zkoumání definic a historických souvislostí, zjistíme, že se jde spíše o sadu navazujících anekdot. Ten, kdo umí vtipy vyprávět, je zde pak ve výhodě, i tak se o to alespoň pokusme.

Můžeme začít základními anekdotami popisujícími vznik něčeho, co lze s odstupem realismem nazvat už ve starém Řecku. Jistý malíř Eupompos na dotaz, na koho z předchůdců navazuje, odpověděl: Je třeba napodobovat přírodu, nikoliv vzor nějakého umělce. Nebo můžeme pokračovat Giorgiem Vasarim, který popisuje, jak byl ve 13. století tento imperativ napodoby přírody obnoven kdesi v toskánských kopcích, když malíř Cimabue potkal na jedné ze svých cest pasáčka koz, později pojmenovaného Giotto, kreslícího do písku sudokopytníky podle skutečnosti. Cimabue přivedl Giotta do svého ateliéru a ustanovil tak nové standardy v oblasti napodobování skutečnosti štětcem. Od té doby se prvky realismu, jak píše Karel Teige, objevují jako určité etapy v historii umění.

Tentýž definuje realismus jako „... snahu zobrazit centrální projekci s přesnými proporcemi reliéfů předměty v prostoru, jako snahu o věrné napodobení přírody, totiž o napodobení toho, co se domníváme vidět, o zachycení viditelné skutečnosti v jednotném pohledu imitativním způsobem tak, aby se taková reprodukce těles co nejvíce shodovala s tím, jak je normální a civilizovaný člověk zvyklý vidět věci kolem sebe anebo na obrazech, které zná nebo které ovlivňují jeho pohled na svět. Neboť toto realistické vidění, jemuž odpovídá realistické malování, je do značné míry výsledkem historické a kulturní konvence“.

1.2

WE LOVE SHOOTING

výstava a výzkumný divadelní projekt

11. března 2025 - 15. března 2025

8lidí & Jiří Žák

Tragická událost na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy nás všechny hluboce zasáhla a zarmoutila.

Bohužel také dodala naší inscenaci We Love Shooting smutně aktuální konotace a její název může po šoku, kterým celá naše společnost prochází, pochopitelně vyvolat obavy či odpor. Záměrem naší

inscenace však není propagovat zbraně a násilí, ale naopak nabídnout kritický pohled na široké téma obchodu se zbraněmi. Vznikla v březnu 2023 a je naším příspěvkem do diskuse, která nyní nabývá na ještě větší důležitosti a naléhavosti.

Anotace: We Love Shooting je divadelní inscenace zabývající se problematikou obchodu se zbraněmi. Kladli jste si někdy otázku, kolik stojí jedna kulka? Na kolik si člověk přijde při prodeji jednoho starého samopalu do válečné zóny? A kolik lidských životů takový samopal zachrání? A kdo si dnes může dovolit být pacifista? Přijměte pozvání na řádnou valnou hromadu, na které rozhodnete o obchodech za desítky milionů dolarů. Zasedněte k jednacímu stolu a staňte se součástí obchodu s mírem! Zúčastníte se jedinečného zážitku pro 14 diváků. GunCzech je česká holdingová společnost s dlouholetou tradicí ve zbrojním průmyslu. Klade důraz na péči o dlouholeté obchodní vztahy, jakými byla například spolupráce Československa a Sýrie, která probíhala od padesátých let. Ve společnosti GunCzech je cítit rodinná atmosféra, přestože zaměstnává více než 6 000 lidí. V roce 2021 vygenerovala nekonsolidované tržby v hodnotě 2 mld. Kč a její produkty se exportují do Itálie, Španělska, Slovenska, Spojených států a počet spokojených zákazníků se stále rozrůstá. Výrobní portfolio je pestré: od kuličkových ložisek přes radarové a navigační systémy až po staré ale spolehlivé samopaly vzor 58. Celému světu GunCzech dokazuje, že Češi mají být na co pyšní.

Koncept a realizace: Jiří Žák a 8lidí Světla, zvuk: Václav Hruška

1.3

MIMO VIDĚNÍ: NELIDSKÁ GESTA KAMERY

výstava

17. dubna 2025 - 15. června 2025

*Kryštof Brůha, Harun Farocki, Geocinema, Jolana Havelková, Michal Kindernay, Andreas Müller-Pohle, Julius Neubronner (a poštovní holubi), Lucie Rosenfeldová, Michael Snow
Kateřina Svatoňová, Jiří Sirůček, Katerina Zulijani*

Akcelerovaný technologický vývoj jednadvacátého století nás konfrontuje s rozměry a časovostí, které zcela unikají našim kognitivním schopnostem. Čím dál více jsme proto nuceni nacházet způsoby, jak uvažovat o světě mimo subjekt, přemýšlet o realitě bez člověka, o světě-bez-nás, a přibližovat se (materiálním) dimenzím, které se vzdalují lidskému měřítku. Technologie v tomto rámci přestávají být pouhými nástroji, našimi extenzemi či protézami, ale do značné míry se stávají samostatnými a produktivními.

Jako hlavní metafora tohoto dialogu mezi člověkem a aparátem nám slouží filmová kamera – nemusíme se již nadále dívat skrze její hledáček, ale ona se může začít dívat na nás – může se nacházet mimo naše vidění. Kamera, zastupující další ne-lidská mediální gesta, se může osvobodit od intencí subjektu a produktivně, možná i autonomně, se podílet na tvorbě skutečnosti. A jdeme-li ještě dále – technologiemi generované obrazy dnes již ani nepotřebují lidského recipienta, aby jim přidělil význam nebo je interpretoval, jelikož v rámci planetárně rozprostřených sítí jsou procesovány dalšími ne-lidskými zařízeními.

Oslabení hranice lidské integrity stroji, stejně jako sledování rostoucí „dehumanizace“ aparátů, jež z lidského (či uměleckého) područí postupně „dospěly“ k automatismu, bylo minimálně od slavného Manifestu kyborgů Donny Haraway popsáno již mnohokrát. Pro tuto výstavu je však podstatné narušit onu vzestupnou genealogii, zastavit se, nebo spíše se vrátit, a všimnout si více toho, že většina obrazů ve skutečnosti nikdy nebyla výhradně určena lidské recepci či estetické kontemplaci.

Možná je proto podstatnější, že tatáž teoretička vědy a filozofka ve své poslední knize namísto figury kyborga volí holuba. Vyzývá nás tak, abychom komplexněji prozkoumali nejen vazby mezi člověkem a technologiemi, ale zahrnuli do celku i zvířata a přírodu v širším slova smyslu. Jak Haraway píše, „holubi, lidé a aparáty se spojili, aby si vzájemně umožnili něco nového ve světě mezidruhových vztahů“.

Výstava Mimo vidění proto do svého centra symbolicky umisťuje fotografující holuby známého německého lékárníka a vynálezce Juliuse Neubronnera z počátku dvacátého století. Spolu s nimi sleduje kamery ovládané přírodními procesy, zaměřuje se na trajektorie snímacích zařízení, jež se odpoutávají od řídicího subjektu, jsou spouštěny automatickými čidly nebo digitálními výpočetními operacemi, jednají samostatně a nezávisle, bez lidské kontroly.

Z této archeologické perspektivy se pak ne-lidské pohledy strojů, odpoutané technologické obrazy a kamery řízené přírodními silami ukazují od počátku jako integrální součást mediálních prostředí. Stejně tak je zpochybněno, že by myšlení a vidění umělců a umělkyně bylo odjakživa nadřazené obrazu – schopnost snímat či tvořit nepatří a nikdy nepatřila pouze jim.

Výstava opouští historickou linii výkladu a ve smyčce pozoruje neustálá narušování přímé linie lidského pohledu i centrálně perspektivní tradice, kterou média ve snaze o antropocentrickou reprezentaci kopírují. Prozkoumává jevy mimo lidské vidění a vnímání, jež i přesto vstupují do těla, sleduje obrazy vycházející z nejrůznějších dat o lidech, přírodě, meteorologii či biologii – nikoli jen z lidskému oku viditelných skutečností. Mikroskopická perspektiva se v průběhu mediálních dějin mísí s makroskopickou, pohled se může s tím

lidským míjet, může být pozorován, ale i zcela ignorován.

1.4
GRAVITY OF THE USELESS
výstava

25. června 2025 - 31. srpna 2025

Liu Chuang, Ben Grosser, Csilla Nagy & Rita Süveges, Jan Olt, Makar Tereshin
Jiří Sirůček

Výstava Gravity of the Useless sleduje okamžiky, kdy se pulzující energie produkovaná planetárními stroji odtrhává od svého ohromného těla a v podobě výbojů, odpadu, záření či dat se vrhá střemhlav nejasnými směry, aby zanikla v bezúčelném excessu nebo se znetvořila k nepoznání. Výstava se vydává po „místech dopadu“ rozlehlých technologických infrastruktur a skrze tvorbu Liu Chuanga, Bena Grossera, Csilly Nagy & Rity Süveges, Jana Olta a Makara Tereshina mapuje, jak nezastavitelný růst generující stále „víc“ kráčí vždy bok po boku s nezvratným rozkladem.

K programu se také připojí filozofka a teoretička Maya B. Kronic, která v rámci vernisáže uvede přednášku o technologiích a excessu nazvanou „In Love with Senseless Intensification“ a představí stejnojmenné kurátorované pásmo videí, jež bude v galerii Display k vidění po celou dobu trvání výstavy.

1.5
FICTIONING PALESTINE (We Love Shooting)
výstava

9. září 2025 - 28. září 2025

Kassem Hawal, Tewfik Saleh, Larissa Sansour, With text contribution by Huda Takriti
Kino Palestine

Fictioning Palestine zkoumá potenciál i limity produktivní síly vyprávění a sleduje, jak je Palestina ve fiktivních dílech představována, znovu vytvářena a reinterpretována. Zatímco velká část palestinské kinematografie má podobu dokumentu, který usiluje o zaznamenání historie a potvrzení existence, prezentovaná díla se obrací k fikci, aby zobrazila to, co nebylo natočeno, znovu promyslela nepřístupná místa a interpretovala dějiny prostřednictvím imaginárních světů. Pohybem na pomezí dokumentu a fikce poukazují na minulost i budoucnost formované politickou silou paměti, imaginace a vytváření světů.

1.6
DĚJINY NÁS NESPASÍ
výstava

10. října 2025 - 30. listopadu 2025

*Matěj Pavlík, Ján Mančuška, Alexey Klyuykov, Michail Fjodorovič Brinskij, Jakub Hájek,
František Hanousek, Josef Havránek*
Kurátorka: Eva Skopalová

K minulosti před rokem 1989 dnes navazujeme asymetrické vztahy. Výstava ukazuje roli historiček a historiků, kterou mají ve veřejném prostoru při výkladu dějin československého státního socialismu. Vyprávění minulosti totiž podléhá struktuře narativu, je však otázka, do jaké míry si jeho konstrukci připouštíme.

1.7
KOMUNÁLNÍ TELEVIZE
výstava

16. prosince 2025 - 1. března 2026

Peter Watkins, Anchan/Anna Daučíková
Zbyněk Baladrán

Svět se zvláštním způsobem tříští na mnoho nespojitých fragmentů. Nacházení toho, co je společné, je v době dominujícího individualismu stále složitější. Zdá se, že v časech, kdy spolu komunikujeme jako „uživatelé“, není jasné, komu nebo čemu onen individualismus vlastně slouží. Můžeme si v takové situaci představit politiku, která popsany pohyb narušuje nebo se ho pokouší zvrátit? ...

Výstava představuje a popisuje možnosti kolektivní akce. Název Komunální televize byl zvolen jako metafora, pokus o projekci kolektivní imaginace do srozumitelného hesla. Komunální televize je protipólem centralizované masové komunikace, která byla kdysi založena na frontálních a hierarchických principech, dnes je spíše decentralizovaná a hyperindividualistická. Komunální televize představuje něco konkrétního, zájmy a obsahy, které mají své vlastní mluvčí a dialogickou strukturu. Je to také odkaz na umělecké postupy na výstavě prezentovaného filmu *La Commune (Paris, 1871)*, kde právě „televizní zpravodajství“ rámuje události Pařížské komuny v roce 1871. Nedávno zesnulý Peter

Watkins ve svém díle teoreticky reflektoval a rozvinul filmové techniky, jak odhalovat povahu masových médií a jejich vliv na společnost a politiku. Tvrdil, že „každý muž, žena i dítě má základní právo na alternativní formy nenásilných, nekomerčních, nehierarchických masových nebo lokálních audiovizuálních médií“. A pokud si to přejí, měli by mít právo takové médium vytvářet. Byl přesvědčený, že komunikace znamená oboustranný proces sdílení a dialogu mezi stranami a že by takto měla fungovat i tzv. masová komunikace. Jako by mu vývoj v posledních letech dával za pravdu, skoro každý má dnes možnost vytvářet a sdílet svůj vlastní obsah. Ale vzájemná komunikace se tím stala komplikovanější a možnost společného politického sdílení skoro nemožná. Stále se totiž jedná o stejný typ manipulace a propagandy jako před digitální érou, jen v jiných, spletitějších podmínkách. V době monopolizace komunikačních kanálů, expanze algoritmických platforem a zpoplatnění jejich uživatelů zní skoro jako vtip mluvit v rámci nich samotných o politickém jednání. ...

Je nezvyklé v galerii prezentovat hraný film, který byl původně určen pro kina a televizi. Možná jen zdánlivě: výstavní prostředí nabízí jiný typ diváckého soustředění a na rozdíl od kina, ve kterém návštěvník sedí a kontempluje sám v davu, mohou v galerii diváci volně procházet, diskutovat nebo přímo interagovat s uměleckými díly. Prostředí je bližší živému televiznímu studiu nebo klubovně než kinu. Vhodné prostředí pro nové čtení zásadního filmu světové kinematografie. ...

Ve druhé části výstavy, v práci Anchana/Anny Daučíkové nazvané Metabolismus zrcadlení, se otevírá nezvyklá aktualizace Watkinsova filmu. Nezvyklost je průvodním jevem i tvorby umělkyně. Její umělecký přístup by se dal popsat jako dialogický protipohyb. Ona sama, vždy osobně, v nějakém protipohybu, zrcadlení. Z jejího kurikula by se dalo namátkou vybrat několik příkladů, které o tom svědčí. Třeba přestěhování se do Sovětského svazu na konci socialistické éry v osmdesátých letech. Praxe malování obrazů zacílená na popření autorského principu. Radikální feministický aktivismus na Slovensku, v zemi, která se rozhodla vrátit ke svým katolickým kořenům. Vystudovaná sklářka, redefinující standardy pohyblivého obrazu na mezinárodní umělecké scéně. Nebo také ve věku manicheistických zjednodušení trvající na nonbinaritě jako

základním principu lidských vztahů. Podobně jako Peter Watkins přispěl ke kritice nových médií metodami jejich vlastní praxe, navrhuje Anchan/Anna Daučíková svou vlastní metabolickou reflexi současných protestů. Na svět se již není možné dívat pouze skrze logiku karteziánské binarity. Projekce současných protestních shromáždění na stěnu galerie se nám tak jeví nejenom jako obraz ideologických animozit, ale odhaluje se v ní cyklický pohyb závislostí, reakcí a vyrovnávání se s nepředvídatelnými událostmi. A to lze jen kolektivně. Společně se učit, společně reagovat a společně jednat. Vybízí diváctvo k počáteční aktivitě a přemýšlení nad svou rolí, zatímco v uších doznívají zpovědi pařížských komunardů. ...

To, co se stalo v Paříži v roce 1871, je v mnoha ohledech bezprecedentní. Status quo druhého francouzského císařství se zhroutil a státní moc padla do náruče širokých vrstev lidu téměř bez boje. Jak se později ukázalo, rozmach sociální a kulturní emancipace byl snadnou kořistí pro následnou reakci vzpamatovaného režimu, tentokrát již v novém, republikánském kabátě. Komuna byla zmasakrována a velmi záhy marginalizována a cíleně potlačována ve veřejném prostoru a jeho paměti. Výjimečnost Komuny tkví v její emancipační radikalitě, v boji proti soukromému vlastnictví, v demokratických aspektech v sociální a ekonomické oblasti nebo v politice otevřeného vzdělávání pro všechny bez vlivu církve. Jako by se nedokončený projekt francouzské revoluce opět vynořil a pokusil se završit tam, kde se zastavil. Peter Watkins zmapoval několikaměsíční trvání Komuny pomocí rozhovorů s účastníky, které představovali herci a neherci z předměstí Paříže a také nelegální imigranti. Dal jim možnost, aby scénář doplnili o své myšlenky a zkušenosti v současném světě. Výsledný film je rozsáhlou freskou sestávající z mnoha hlasů – skládající motivy účastníků a účastnic – toužících po spravedlivějším a bezpečnějším světě. Anchan/Anna Daučíková o čtvrt století později tyto hlasy aktualizuje a posiluje o zkušenosti globálních protestů, které se na výstavě zrcadlí v našich osobních digitálních zařízeních i ve zpětném zrcadle projektoru, a vybízí k novému pohledu a promýšlení možných společných akcí.

Živé auditorium - doprovodný program

celoroční program doprovodných akcí, přednášek, diskuzí, setkání, workshopů, promítání a společného sdílení

Živý program v auditoriu je páteřní aktivitou sdružení Display. Auditorium dlouhodobě slouží jako prostor pro přímou a performativní myšlenkovou výměnu, která umožňuje pružně reagovat na témata aktuálně rezonující ve společnosti, kultuře a diskurzech současného umění. Program Živého auditoria byl koncipován jako odraz výstavního programu Display a jeho doprovodných aktivit, přičemž v posledních letech byl systematicky rozvíjen s důrazem na silnější propojení s celkovou dramaturgií organizace.

Program Živého auditoria byl úzce provázán s výstavním programem Display i s publikační činností organizace a systematicky rozvíjel tematické okruhy vycházející z jednotlivých výstavních projektů a publikací. V návaznosti na výstavy byly realizovány rozšiřující programové body, v jejichž rámci bylo možné nad předznačenými tématy vést živou diskusi a dále rozpracovávat klíčové myšlenkové linie.

• PROMĚNY ČASU: RETROSPEKTIVNÍ VÝSTAVA PERFORMATIVNÍHO UMĚNÍ YANG ZHICHAO

výstava

19. prosince 2024 - 19. ledna 2025

Yang Zhichao, Giorgio Strafella

Yang Zhichao se již více než tři desetiletí věnuje zkoumání vztahu těla, místa a času v performativním umění. Výstava se soustředí především na rozměr času a na způsoby, jimiž se prostřednictvím meditativního propojení těla a prostoru proměňuje v nositele paměti, změny a zkušenosti. Záznamy, deníky a další formy dokumentace zde fungují jako fyzické i mnemotechnické nástroje překonávající hranice těla a místa. Retrospektivní výstava představuje komorní a koncentrovaný výběr autorových nejvýznamnějších děl.

• KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA | MIMO VIDĚNÍ

komentovaná prohlídka výstavy, večerní projekce a setkání s tvůrci a tvůrkyněmi

Jolana Havelková, Lucie Rosenfeldová a Michal Kindernay představili své projekty

28. května 2025

• **MIMO VIDĚNÍ: POZNÁMKY K EREMOCÉNU: VIERA ČÁKANYOVÁ - JÁCHYM ŠIDLÁK**

11. června 2025

Projekce filmu Poznámky z Eremocénu za účasti režisérky Viery Čákanyové doplnila mimo-lidská gesta kamery a strojové zobrazování přítomné na výstavě o vztahy mezi analogovou a digitální budoucností lidstva, environmentální otázky a rozhovor s umělou inteligencí. Dialogickou strukturu dodržela i dramaturgie večera - následovala videoesej Jáchyma Šidláka Vstříc Eremos, jež se skrze promítaný film zamýšlí nad možnostmi posthumanistické kinematografie. Po projekcích následovala debata s oběma autory.

• **MAYA B. KRONIC: LECTURE + GUERRILLA EXHIBITION: IN LOVE WITH SENSELESS INTENSIFICATION**

25. června 2025

U příležitosti zahájení výstavy Gravity of the Useless v Galerii Display uvedla filozofka a teoretička estetiky roztomilosti a technologií Maya B. Kronic performativní přednášku věnovanou vztahu technologií a excesu s názvem In Love with Senseless Intensification: The Joy of Excess. Součástí doprovodného programu byla také prezentace tří video děl, na nichž Maya B. Kronic spolupracovala s Jakem Chapmanem a Paulem Chaneyem, doplněná o video Daniela Felsteada. Tato videa byla v Galerii Display k vidění po celou dobu trvání výstavy, tedy do 31. srpna 2025.

- **Exprmntl Živé kino Praha**

28. srpna 2025

projekce filmů a diskuze s tvůrci

Program Živého kina Praha nabídl divákům jedinečnou možnost zhlédnout v předstihu vybrané dokumentární filmy z nadcházejícího ročníku MFDF Ji.hlava, konkrétně projekce snímků *The Totalitarian Society of the Image* Zbyňka Baladrána a *Jak si nepamatovat svá těla* Lucie Rosenfeldové, tematizujících vztahy obrazu, paměti, těla a politiky.

- **WORKSHOP | Understanding the Public Space: Innovative methods and concepts for Interdisciplinary research**

4. - 5. září 2025

Galerie Display hostila dvoudenní mezinárodní workshop pořádaný Ústavem pro soudobé dějiny v rámci projektu Urbanity. Společně s místními i zahraničními kolegy a kolegyněmi jsme diskutovali nové problémy, koncepty a metodologické přístupy k výzkumu veřejného prostoru. Interdisciplinární setkání se zaměřilo mimo jiné na historizující a komparativní perspektivy, otázky participace, angažovanou etnografii, práci s digitálními daty či umělecký výzkum. Součástí workshopu byla také umělecká projekce krátkých filmů světově uznávané polské umělkyně Joanny Rajkowské za osobní účasti autorky.

• **KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA | DĚJINY NÁS NESPASÍ**

komentovaná prohlídka výstavy s umělcem Matějem Pavlíkem a kurátorkou Evou Skopalovou

4. listopadu 2025

• **PŘEDNÁŠKA | Jörg Niewöhner - Toxické plody pokroku? Přínosy a rizika užívání bylin v postindustriální době**

přednáška profesora Niewöhnera a panelová debata

13. listopadu 2025

Přednáška sa venovala možnostiam a rizikám využívania liečivých rastlín v postindustriálnej krajine zaťaženej chemickými látkami, mikroplastmi a ďalšími kontaminantmi. Prostredníctvom odborného vstupu, umeleckej prezentácie a panelovej diskusie otvorila dialóg medzi vedou, bylinárskou praxou a verejnosťou o udržateľných spôsoboch práce s rastlinami v podmienkach antropocénu.

• **KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA | DĚJINY NÁS NESPASÍ**

komentovaná prohlídka výstavy s umělcem Matějem Pavlíkem a kurátorkou Evou Skopalovou

18. listopadu 2025

Publikační činnost

• ROSA LUXEMBURG: REFORMA, NEBO REVOLUCE? VYBRANÉ SPISY

Tento výbor představuje čtyři zásadní texty Rosy Luxemburg – osobnosti, jejíž život a dílo jsou synonymem odvahy, nezávislosti a principiálnosti. Její texty nejsou teoretickými úvahami odtrženými od života, ale vášnivou odpovědí na zásadní otázky socialistického hnutí přelomu 19. a 20. století. Ať už jde o polemiku se zastánci postupných sociálních reforem namísto revoluce, obhajobu masové stávkové jakožto dynamického nástroje politického boje, nebo kritickou reflexi Ruské revoluce, Luxemburg neúnavně připomíná, že osvobození pracujících musí být dílem jich samotných. Poprvé v češtině zde vychází také její klíčový spis o Ruské revoluci, který odhaluje autorčinu nezávislou a odvážnou kritiku bolševických vůdců. Čtenáře čeká nejen historická lekce o revoluci, válce a odvaze vzdorovat konformitě, ale i setkání s myšlenkami ženy, která za své přesvědčení položila život. To vše činí z Rosy Luxemburg, teoretičky a revolucionářky, inspiraci pro dnešek. Vydání publikace bylo podpořeno nadací Rosa Luxemburg Stiftung e.V., zastoupení v České republice.

Editorka: Jana Ndiaye Beránková
Jazyková redakce: Otakar Bureš
Jazyková korektura: Dagmar Pilařová
Překlad z němčiny: Karel Míka
Grafický design a sazba: Tereza Hejmová
Odpovědný redaktor: Zbyněk Baladrán
Rešerše: Jiří Sirůček a Jáchym Šidlák
Počet stran: 488
Písmo: Rhymes
Tisk: Quatro Print
Náklad: 1500
Vydalo: Display – sdružení pro výzkum a kolektivní praxi
Vydání druhé, Praha 2025
ISBN 978-80-908903-2-9

• WE LOVE SHOOTING

V roce 2023 uvedl autorský kolektiv tvořený divadelní skupinou 8lidí a umělcem Jiřím Žákem v galerii Display divadelní inscenaci *We Love Shooting*, které je věnována tato publikace. Samotnou inscenaci bere jako výchozí bod pro širší úvahy nad tématy hry, například historií československého a českého zbrojního průmyslu a jeho exportem do zemí globálního Jihu nebo úzkým vztahem se Sýrií v období reálného socialismu. Kromě autorské reflexe tvůrčích strategií při vytváření dokumentárního divadla, které zpracovává komplikované otázky, se kniha z perspektivy disciplín, jako je umělecký výzkum, historiografie, sociologie vizuální kultury či politologie dotýká „našeho“ postoje ke zbraním, válce, militarizaci, geopolitice nebo uprchlictví. *We Love Shooting* vede polemický dialog s představou Česka jako nenásilné, mírumilovné země, kde žijí lidé s „holubičí“ povahou. Jak se tato představa snoubí s realitou robustního zbrojního průmyslu, který má u nás tradici už od 19. století? Co a proč vyvážíme za hranice? A kde vlastně bydlí násilí?

Editor: Jiří Žák

Texty: 8lidí, Jan Adamec, Amálie Bulandrová, Zora Hesová, Zeina Kanawati, Andrea Průchová Hružová, Yassin al-Haj Saleh, Jiří Žák

Fotografie: Amálie Bulandrová

Překlady: Jan Petříček, Jan Ciosk (Summary)

Anglické korektury: Sarah Brock

Jazyková redakce: Dagmar Pilařová

Grafický design a sazba: Ľubica Segečová

Odborná redakce: Jiří Sirůček

Odpovědná redakce: Zbyněk Baladrán

Tisk: Quatro Print

Náklad: 600

Počet stran: 443

Vydalo: Display – sdružení pro výzkum a kolektivní praxi

Vydání první, Praha 2025

ISBN 978-80-908903-3-6

Mediální ohlasy

display.cz

Sledované ▾

Poslat správu

Prispevky: 441

Sledovatelia: 3 665

Sledované: 1 418

Display.cz

Umelecká galéria

Wednesday to Sunday

12.00 – 18.00

Association for Research and Collective Practice/Sdružení pro výzkum a... viac

Dittrichova 9/337, Prague, Czech Republic 12000

linktr.ee/Display_Prague

Sledujú to marek_hvolka, katarina.penc + ďalší (38)

<https://www.artmap.cz/alexey-klyuykov-lekce-z-realismu-2/>

[Alexey Klyuykov](#)
12. 12. 2024
18:00
Vernisáže

[Display](#)
Dittrichova 9, 120 00 Praha 2
st-ne 12-18 h
info@display.cz
<http://www.display.cz>
[f](#) [@](#)

Alexey Klyuykov – Lekce z realismu

Výstava **Alexeye Klyuykova** zprostředkuje autorovo dlouhodobé setkávání s realismem. Pokus o artikulaci a pochopení vztahů mezi skutečností a její reprezentací a o odpověď na otázku, jestli je dnes vůbec možné uvažovat o realismu v umění.

<https://jlbjlt.net/event/mimo-videni-ne-lidska-gesta-kamery/>

[+ poznamenat si v kalendáři](#)

18:00, 17. 4. 2025

Mimo vidění: Ne-lidská gesta kamery
Kryštof Brůha
Display, Praha, výstava

Výstava se zaměřuje na ne-lidské gesta kamer a okamžiky, kdy se samotné kamery osvobozují od lidského ovládání a jednají „autonomně“. Toto téma je prozkoumáváno v různých časových obdobích, od raných mediálních experimentů až po současné algoritmy. Kurátory výstavy jsou Kateřina Svatoňová a Jiří Širůček.

[bude](#) [probíhá](#) [mapa](#)
[přihlásit](#) [jlbjlt](#) [menu](#)

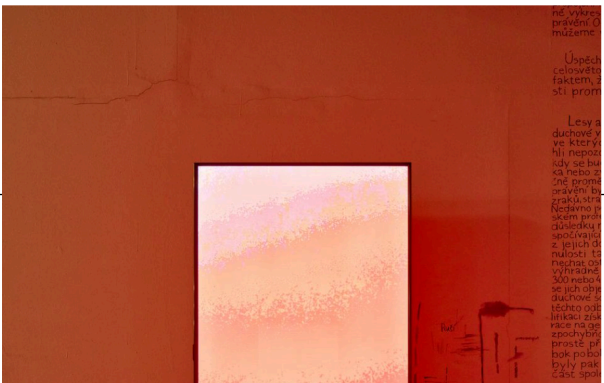

<https://www.artmap.cz/mimo-videni-komentovana-prohlidka-a-projekce/>

[Lucie Rosenfeldová](#)
[Jolana Havelková](#)
[Michal Kindermay](#)
Více...
28. 5. 2025
18:00
Komentované prohlídky

[Display](#)
Dittrichova 9, 120 00 Praha 2
st-ne 12-18 h
info@display.cz
<http://www.display.cz>
[f](#) [@](#)

Mimo vidění: Komentovaná prohlídka a projekce

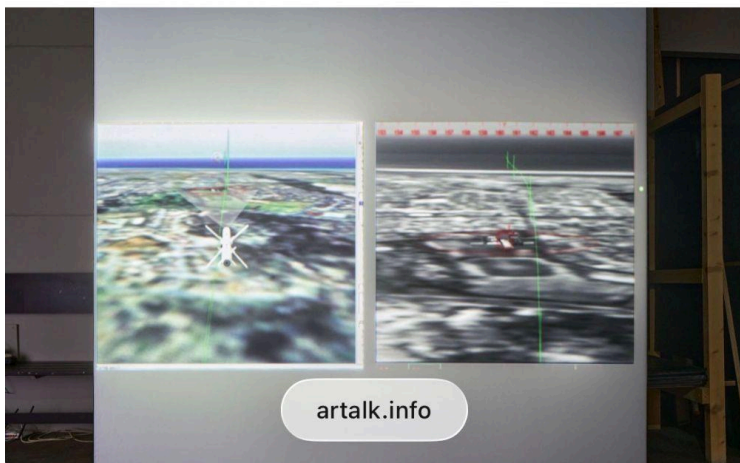
artalk

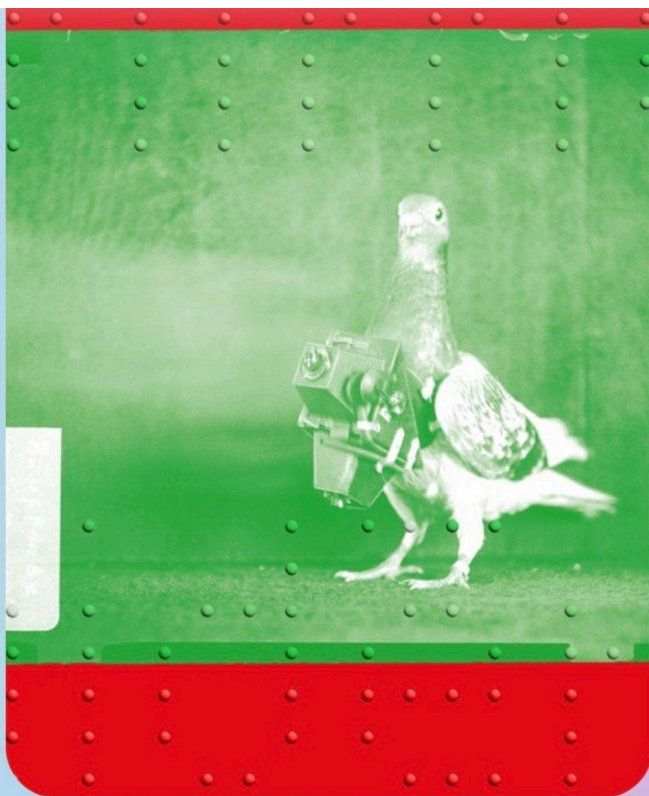

Mimo vidění: Ne-lidská gesta kamery v Galerii Display

1. 6. 2025 | [Artalk](#) | [Fotoreporty](#)

Kryštof Brůha, Harun Farocki, Geocinema, Jolana Havelková, Michal Kindernay, Andreas Müller-Pohle, Julius Neubronner (a poštovní holubi), Lucie Rosenfeldová, Michael Snow / Mimo vidění: Ne-lidská gesta kamery / kurátoři: Kateřina Svatoňová, Jiří Sirůček / Galerie Display / Praha / 18.4. - 15.6. 2025

Recenze výstavy Mimo vidění: Ne- lidská gesta kamery

28. 7. 2025

Od: [Anna Šípová](#)

Doba čtení: 4 min.

S postupujícím klimatickým rozvratem planety Země si lidstvo představuje svět po zániku vlastního druhu. Tato změna perspektivy z [indiefilm.cz](https://www.indiefilm.cz) je na tu postantropocentrickou, ze světa lidí do

<https://www.artmap.cz/gravity-of-the-useless/>

ArtMap

výstavy akce knihkupectví art re use mapa

Hledat... Newsletter

Další >

Gravity of the Useless

[Liu Chuang](#)

[Ben Grosser](#)

[Csilla Nagy](#)

Více...

26. 6. 2025 - 31. 8. 2025

Výstavy

[Display](#)

Dittrichova 9, 120 00 Praha 2

st-ne 12-18 h

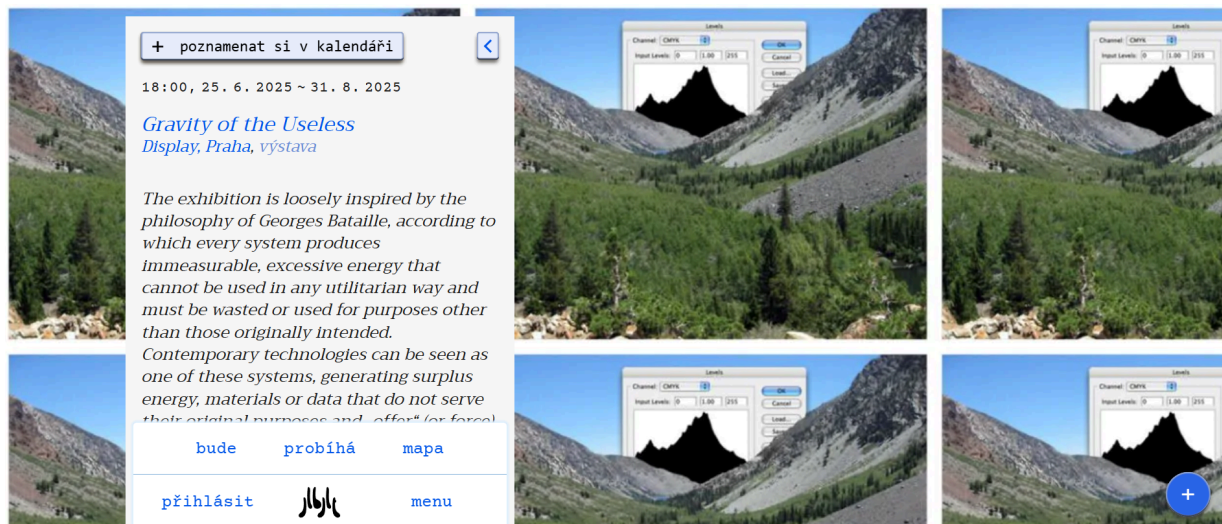
info@display.cz

<http://www.display.cz>

grafický design: Jiří Macků

<https://jlbjlt.net/event/gravity-of-the-useless/>

<https://www.artmap.cz/dejiny-nas-nespasi-3/>

Dějiny nás nespasí

4. 11. 2025

17:00

Komentované prohlídky

zdarma

[Display](#)

Dittrichova 9, 120 00 Praha 2

st-ne 12-18 h

info@display.cz

<http://www.display.cz>

foto: Jan Kotský

Zveme na komentovanou prohlídku výstavy [Dějiny nás nespasí](#) s umělcem **Matějem Pavlíkem** a kurátorkou **Evou Skopalovou**.

K minulosti před rokem 1989 dnes navazujeme asymetrické vztahy. Výstava ukazuje roli historiček a historiků, kterou mají ve veřejném prostoru při výkladu dějin československého státního socialismu.

<https://punctum.cz/event/cute-acc-night-with-maya-b-kronic-aka-djk-huysmans>

CUTE ACC NIGHT WITH AMY IRELAND & MAYA B. KRONIC AKA DJK HUYSMANS

Thu, 26 Jun 2025, 19:00 – 22:00

Why is cuteness so powerful, and what is it doing to us? In an A/V performance based around the book *Cute Accelerationism* (Urbanomic, 2024), authors Amy Ireland & Maya B. Kronic will explore the symptomatology, aetiology, epidemiology, history, biology, etymology, topology, and even embryology of Cute, burrowing down into its natural, cultural, sensory, sexual, subjective, erotic, and semiotic dimensions in order to sound out the latent spaces of this Thing that has an irresistible hold on contemporary culture. Nothing uncute makes it out of the near future!

Followed by Q&A, moderated by BCAA system

Support by BCAA system, TBA

／|、
(°、° 7
|、°\
じし、)ノ

Twist – Vlkova 26 – 22:00 – 1:00

DJK Huysmans (AKA Maya B. Kronic) – Cute DJ set

Support by BCAA system DJ

^ , , ^
(°、° 7
/ づ♡

In collaboration with Display association for research and collective practice where Maya B. Kronic will give a talk [IN LOVE WITH SENSELESS INTENSIFICATION: THE JOY OF EXCESS](#) on 25/06/2025 as part of exhibition [GRAVITY OF THE USELESS](#).

Dějiny nás nespasí

ANNA REMEŠOVÁ / #23/2025 / 4. 11. 2025
minirecenze / umění

Výstava Dějiny nás nespasí se věnuje tématu přepisování historie z pohledu současných ideologií a emocí. Tohoto „zločinu“ se dopouštíme vlastně všichni – ať už si minulost přibarvujeme, anebo ji naopak vykreslujeme v temných barvách. Proto existují propracované metodologické přístupy, které dbají na to, aby si historici a historičky byli vědomi své situované ideologičnosti. Výstavní projekt kurátorky Evy Skopalové však tyto otázky jaksí obchází a vyprávění o minulosti vnímá především jako vrstvení, díky kterému vzniká konfliktní tření jednotlivých perspektiv a interpretací. Východiskem by podle kurátorky měl být „kritický pohled, který

<https://dvojka.praha2.cz/akce/1874-dejiny-nas-nespasi>

[Domů](#) > [Akce](#) > Dějiny nás nespasí

Dějiny nás nespasí

 sdílet

11.10 - 30.11.2025

 Cena: Vstup zdarma

 Výstava

 <https://www.display.cz/cs/projects/dejiny-nas-nespasi>

K minulosti před rokem 1989 dnes navazujeme asymetrické vztahy. Výstava ukazuje roli historiček a historiků, kterou mají ve veřejném prostoru při výkladu dějin československého státního socialismu. Vyprávění minulosti totiž podléhá struktuře narativu, je však otázka, do jaké míry si jeho konstrukci připouštíme.

<https://www.mdh21.cz/akce/vystava-dejiny-nas-nespasi-display/>

Výstava: Dějiny nás nespasí / Display

Plastika V. I. Lenina ze Sbírký MDH na výstavě Dějiny nás nespasí v prostoru Display (10. 10. – 30. 11. 2025).

Před rokem 1989 byla ve veřejném a poloveřejném prostoru často prezentovaná podobenka V. I. Lenina, která je nyní součástí výstavy **Dějiny nás nespasí**. Plastika je prezentována v takovém stavu, jak byla za poslední desítky let uskladněna mimo zorné pole veřejnosti.

<https://prague.eu/en/objevujte/display/>

display
Association for Research and Collective Practice

share

overview opening hours admission **programme**

contemporary art
communal television
19. 12. 2025 — 1. 3. 2026
display

<https://www.artmap.cz/komunalni-televize/>

ArtMap výstavy akce knihkupectví art re use mapa

Hledat... Q | Newsletter

Komunální televize

[Anna Daučíková](#)
[Peter Watkins](#)
16. 12. 2025 - 16. 3. 2026
Vystavy

Display

Dittrichova 9, 120 00 Praha 2
st-ne 12-18 h
info@display.cz
<http://www.display.cz>

f i

grafický design: Jiří Macků

Slavný film Komuna **Petera Watkinsa** připomíná, že dějiny jsou živým materiálem a že se v každém